

vrouwen. Zij was zelf een bijzonder goed zwemster, die ook nog het waterpolospel beoefend heeft. Het verhaal gaat, dat ze bij die lessen niet erg gemakkelijk was en dat zij geen enkel detail verwaarloosde.

Al lesgevende kreeg ze een bijzonder goede kijk op de voortbewegingsmogelijkheden van haar leerlingen. Bij de een ging de beenslag het beste en bij de ander deden de armen het meeste werk. Zij bemerkte ook al gauw of er bij hen, die bij haar aan de hengel hingen, van een zekere aanleg voor het zwemmen mocht worden gesproken en aan die begaafden schonk zij dan gaarne haar bijzondere aandacht. Een sprekend voorbeeld daarvan was Marie Baron. Deze was bij haar (ze was inmiddels gehuwd en mevrouw Braun-Voorwinde geworden) als loopmeisje in dienst – die nuttige hulpen bestonden nog in die dagen! – en zij kwam in die betrekking aan haar mevrouw op het Bad het middagmaal brengen. Marietje kon niet zwemmen, doch aan deze onbehoorlijke toestand maakte mevrouw Braun spoedig een einde. Zij leerde het kind binnen 14 dagen zwemmen en bemerkte spoedig, dat het een meer dan gewone aanleg vertoonde. Zij heeft toen dit talent verder ontwikkeld en zij heeft er een groot kampioene van gemaakt. In 1924 nam Marie Baron deel aan de Olympische Spelen te Parijs op de 200 meter schoolslag, haar grote specialiteit. Zij won met wel 10 meters verschil voor no. 2, doch helaas werd ze gediskwalificeerd door de jury, omdat ze een van de keerpunten slechts met één hand had aangetikt, terwijl dit volgens de reglementen met 2 handen had dienen te geschieden. Dit was een grote teleurstelling voor Marie Baron, doch ook voor mevrouw Braun, die echter niet terneergeslagen was en bezwoer, dat ze die pech op de een of andere manier weer goed maken zou. En die revanche kwam, toen in 1926 te Brussel Marie Baron op diezelfde 200 meter het wereldrecord verbeterde. Het eerste wereldrecord, dat ooit door een Nederlandse vrouw werd vermeesterd, in welke sport dan ook! Twee jaren daarna verbeterde mej. Baron haar eigen wereldrecord te Den Haag.

In datzelfde jaar 1928 waren er te Amsterdam de Olympische Spelen, alwaar Marie Baron zich opnieuw onderscheidde door er een tweede prijs te winnen. Inmiddels had mevrouw Braun een ander ijzer in het vuur gebracht.

Zij had haar eigen dochter, Zus Braun, ontwikkeld tot een